tíðindablaðið
sosialurin

Nr. 45 leygardagur 4. mars 1995 69. árgangur Krónur 7,00

JÓGVAN KROSSLÁ, býráðsformaður í Vági um at hava Suðuroynna sum eina kommunu:

Vágbingar fara heldur til Danmarkar enn at arbeiða á Tvøroyri

Samrøður við býráðsformenninar á Tvøroyri og í Vági um at leggja alla Suðuroynna saman í eina kommunu ***Lesið síðurnar 6 & 7***

HANN SKAL TELJA OLJUMILLI-ARDIRNAR

Vágbing-urin Allan Skaalum skal taka sær av oljubú-skapi á oljufyri-sitingini

síða 14

Húsini fóru av grundini tá vørubilur rendi á tey

– Tá eg vendi mær, var bilurin burtur. Eg kundi einki gera fyri at steðga honum, tá hann fór á glið tvørtur um vegin oman gjøgnum brekkuna og rendi á húsini, greiðir bilførarin á hesum vøruvogninum frá

Lesið á síðu 9

Landbúnaðarstevna um Høvdarhaga:

Einki samljóð fanst í Samljóð

Ikki eydnaðist í gjár á landbúnaðarstevnuni í Skopun at finna fram til nakra semju um Høvdarhaga. Partarnir í hesum máli noyðast nú at bíða eftir, hvat hesir triggir á myndini – Jákup Birgir Mohr, Ingibjørn Eldevig og Anfinnur Johannesen koma til í úrskurðinum, ið verður almannakunngjørdur 14. mars

Lesið á síðunum 12, 13, 14, & 15

Zacharias Wang hevur nú fingið nóg nógvar undirskriftir

Lesið á síðu 4

Johan Petur Kjærbo, bóndi:

Illa ber til at býta hagan sundur millum tveir festarar

Tá bóndin Johan Petur Kjærbo fekk at vita í desember mánaði fekk at vita, at jarðarráðið hevði gjørt av at láta honum Høvdarhaga fegnaðist hann um avgerðina, men nú noyðist hann at bíða eitt sindur enn, áðrenn greiða fæst á, um avgerðin fer at standa við ella ikki.

Umframt at bygdarráðið í Skopun fegið vil hava hagan aftur við teirri grundgeving, at so fáa skopuningar meira burtur úr honum, er eisini ein annar bóndi, Karlott Petersen, úti eftir at fáa í hvussu er ein part av Høvdarhaga.

– Eg ivist onga løtu í, at mest fæst burtur úr haganum við at láta meg fáa hann, sigur Johan Petur Kjærbo.

– Heldur ikki er tað nakað serliga gott hugskot at skula býta hagan millum tveir festarar, tí hann er so dánaður, at illa ber til at býta hann sundur. Høvdarhagi er so trongur – ikki langur eystur og vestur – at eg als ikki haldi tað bera til at býta hann í tvey.

Sum er, hevur Johan Petur 24 mjólkineyt, men ongan haga, og hóast hann higartil hevur klárað at goldið hvørjum sítt, so hevur talan higartil bert verið um at goldið rentur av teimum 5,5 milliónunum, hann skyldar í garði sínum. Tá avdrøgini koma afturat, verður neyðugt hjá honum at hava haga, um hann skal klára seg fram yvir eisini.

– Sum sagt, so fæst best nýtta burtur úr haganum, um eg fái hann, og skopuningar hava onga orsøk fyri at stúra fyri, at teir ikki fáa seyð, tí fái eg hagan, ætli eg mær at selja seyðin í bygdini, so har verður eingin broyting at tosa um, heldur Johan Petur.

hj.

Johan Petur Kjærbo, bóndi, á veg út úr »rættarhølinum« í stutta døgurðasteðginum hósdagin. Hann noyðist at bíða eitt sindur enn eftir lagnuni hjá Høvdarhaga

Mynd: Kalmar Lindenskov

Vágbingurin Allan Skaalum skal telja oljumilliardirnar:

Heldur vit hava lært av 80-unum

Hann er vanur við at arbeiða við stórum tølum, so tað verður ikki nøkur nýggj verð fyri hann. Hann heldur eisini, at vit føroyingar hava lært av 80-unum og sigur, at vit eiga ikki at bera ótta fyri eini komandi oljuvinnu. Hon er ein spennandi avbjóðing

1. apríl er ein merkisdagur hjá Allan Skaalum úr Vági. Henda dagin byrjar hann í nýggja og spennandi arbeiði sínum á føroysku oljufyrisitingini. Umleið 10 søktu starvið, og hesin 31 ára gamli vágbingurin varð mettur at egna seg best til uppgávuna. Og uppgávan er at taka sær av tølum og búskaparligum spurningum, ið hava tilknýti til eina møguliga komandi føroyska oljuvinnu.

Allan Skaalum hevur útbúgving frá Handilsháskúlanum í Keypmannahavn í 1991 sum cand.merc. Longu sama árið tók hann við starvi í Føroya Banka. Har hevur hann so arbeitt á marknaðardeildini fyrstu tvey árini, síðani hevur hann verið á fíggjardeildini og hevur tikið sær av mongum stórum og spennandi uppgávum.

Sjálvur hevur hann speciali frá skúlanum í marknaðarføring og hevur so eisini tikið strategiska leiðslu og planlegging.

Oljufyrisitingin søkti eftir búskaparfrøðingi og hevur Allan Skaalum eisini lisið búskaparfrøði í trý ár sum partur av lesnaðinum.

Fúsur til verka

Tað er ein fegin og arbeiðsfúsur vágbingur, sum tekur við hesum starvinum um ein mánað.

-Eg haldi, at hetta er ein sera spennandi uppgáva at fáa og ikki minst ein stór avbjóðing. Tað er sjálvandi eisini sera áhugavert at kunna vera við longu frá byrjan, um talan verður um eina oljuvinnu her á landi, sigur Allan Skaalum við Tíðindablaðið Sosialin.

Samsvart lýsingini av starvinum skal Allan Skaalum taka lut í arbeiðinum hjá oljufyrisitingini og her kanska serliga við fyrireikingararbeiðinum viðvíkjandi búskaparligum spurningum, tá metast skal um treytir í sambandi við leitan eftir olju og gassi og framleiðslu úr føroysku undirgrundini.

Afturat hesum koma so eisini tær skatta- og avgjaldstreytir, sum verða settar í sambandi við lisensir og sjálvandi eisini tær vinnulívs- og samfelagsbúskaparligu avleiðingarnar av møguligum leitingar og framleiðsluvirksemi í Føroyum.

Samsvart lýsingini skal viðkomandi hava góð samarbeiðsevni og duga at arbeiða undir strangum tíðarfreistum.

Allan Skaalum heldur seg kunna liva upp til tey krøv, sum sett eru í lýsingini. Hann ætlar sær í hvussu er at fara fúsur til verka og við heilum hjarta.

Karmarnar

Vit spurdu hann, hvussu tað kennist at skula vera tann fyrsti føroyingurin, sum fer at rokna uppá, hvussu nógvar milliardir møguliga skulu liggja eftir her á landi frá eini oljuvinnu!

-Tað fer neyvan at verða tað slagið av rokning, sum ein fer í holt við í fyrstu atløgu. Tað verður meira at meta um, hvussu vit seta upp karmarnar fyri vinnuna, sum skal arbeiða her.

Annars er hann ikki bangin fyri at arbeiða við stórum tølum. Tað er hann vanur við í núverandi arbeiðinum í bankanum.

Hava lært av 80-unum

-Men heldur tú okkara lítla samfelag tolir at fáa milliardir av krónum sprændar inn í samfelagið eftir stuttari tíð frá eini møguligari komandi oljuvinnu, um vit hugsa, hvussu vit hava borið okkum at seinastu mongu árini?

-Eg haldi, at bæði politikarar, vinnulívsfólk og onnur hava fingið nakað at hugsa um eftir tíðina í 80-unum. Vit hava lært av hesum og eg ivist ikki í, at vit fara at duga betri at tackla støðuna, tá ein møguliga oljuvinnu fer at geva pengar av sær, enn vit hava gjørt tað í 80-unum.

Allan Skaalum heldur annars ikki, at vit eiga at bera ótta fyri eini komandi oljuvinnu.

-Hon fer at skapa meiri virksemi og arbeiðsloysi fer at vera munandi minni. Tað haldi eg ikki vit kunnu siga nei til. Annars rokni eg ikki við, at alt fer yvir gevind einaferð afturat í samfelagnum, sum vit hava verið vitni til.

Allan Skaalum heldur tó, at tað er rætt at vera varin og ikki leypa framav. Ein skal so sanniliga vanda sær, tá hann fer í holt við nakað so stórt sum eina oljuvinnu, men her er einki at vera bangin fyri. Her hava vit møguliga eina møguleika at troyta í eitt ávíst tíðarskeið, men vónandi verður tað fiskurin, sum fer at halda lívið í okkum í allari framtíð. Oljan er jú avmarkað. Tað vita vit.

-Men er olja við Føroyar?

-Eg veit tað ikki. Men tað er nógv, sum bendir á tað. Tá olja er so tætt við markið og undirgrundin ikki er so ymisk, so skuldi tað verið løgið, um ikki okkurt var hesumegin markið eisini.

jan